

En resa i Oman

För att planera en utökning av telefonnätet företog Lars Håland från Nera, Bergen, och jag en veckas resa i våras till nya områden i det inre av Oman. Samtidigt skulle vi undersöka möjligheterna att transportera en 17 tons container med installerad utrustning via landsvägen till staden Sur.

Jag körde en Landrover stationsvagn, som var ombyggbar till campingvagn. Lars kom efter med en Landrover pick-up, lastad med extra bensin, olja och däck samt vatten, gas och proviant. Från Bid-Bid till Ibra gick "vägen" över en bergplatå. Uppstigningen gick långsamt, då vägen utgjordes av en gammal älvfåra, inklämd mellan branta bergsväggar och belamrad med stora mängder sten och sand, som hade förts ned vid den senaste stora regnstormen. Vi passerade en övergiven lastbil, som inte hade klarat av uppstigningen.

På kvällen slog vi läger vid byn Medairib, där Lars tidigare hade blivit bekant med en säkerhetsofficer vid namn Saif. Efter att ha gjort i ordning campingvagnen, lyft upp dragspels-taket, vänt framsitsarna, monterat ett bord mellan sitsarna, lagade vi till en middag på den inbyggda spisen och bjöd in Saif. Av honom fick vi många värdefulla upplysningar om byarna i området. Dessutom inviterade han oss omedelbart till middag kvällen därpå i sin hemby Sanaw belägen ca 70 km därifrån.

När vi kröp ut ur landrovern morgonen efter, var vi omringade av nyfikna skolbarn och bybor, som kom fram och hälsade. Saif hade ordnat ett möte för oss med Valin, den lokala styresmannen i Dariz. Ett sådant möte är alltid en hel ceremoni. Man går in i rummet utan skor, hälsar på Valin och sedan på hans tribe-män, som sitter på golvet i rangordning runt rummet. Gästerna får sitta närmast Valin. En soldat serverar kaffe först till gästerna – sedan går koppen runt hela laget. Därefter kommer tre män, en med olika frukter, en med en skål vatten och en med en handduk. Gästen får först smaka på frukten samt skölja och torka fingrarna. Därefter upprepas samma procedur hela laget runt.

Efter ceremonin skall man normalt kunna framföra sitt ärende, men den här gången var de tydligen mer miss-tänksamma. En soldat tog våra pass och resetillstånd, försvann och var borta en lång stund. Kanske blev vi kontrollerade över radio till Muscat. Soldaten återvände med våra papper, och vi kunde börja tala telefoni. Valin och hans män visste exakt hur många telefoner de behövde till de olika byarna. När någon kom in i eller gick ut ur rummet, måste alla resa sig. Jag minns en gång, då Tony Finch från Cable & Wireless och jag i över två timmar satt i en liknande konferens på golvet i 40° värme. Det var många, som kom och gick, så det var jobbigt.

Inför sommar och semester

Halva 1975 är snart avverkat, och det kan vara intressant att följa upp hur utvecklingen varit för T under denna tid.

Orderingången har under första halvåret dominerats av stora beställningar från USA och Brasilien. Sverige är fortfarande en besvikelse. I och med att den nya organisationen på Televerket är klar, har vi dock en förhoppning om att situationen skall ljusna.

Vi har goda utsikter att uppnå vår faktureringsbudget under första halvåret, vilket betyder ungefär 35 % mer än under motsvarande tid förra året. De största leveranserna har gått till USA och Brasilien.

Verksamheten på den tekniska sidan har dominerats av slutarbeten och dokumentation på våra nya generationer FDM- och PCM-multiplex. Det är med stor tillfredsställelse vi ser, att de ursprungligen satta konstruktionsmålen har uppnåtts. Många har bidragit till

detta genom fina insatser i sina arbeten.

Vårt stora problem framöver kommer att vara de stora kostnadsökningar vi står inför på grund av de snabbt stigande personalkostnaderna. Vi kan ej ta ut dessa i form av höjda priser i samma takt, då vi arbetar i mycket hård konkurrens med andra länders tillverkare. Vårt bästa vapen är våra nya konstruktioner, som medger en mer rationell och prisbilligare tillverkning. Det är därför av mycket stor vikt, att våra nya generationer av transmissionsutrustningar snabbt går ut i tillverkning och till våra kunder. Vi kommer under hösten och vintern att behöva göra stora ansträngningar för att lyckas med detta.

Låt sommaren och semestern bli en avkoppling från hittills gjorda goda insatser och en kraftsamling inför de framtida.

Sten Olof Johansson

EN RESA I OMAN Forts.

Så snart vi tagit farväl av alla, gav vi oss i väg och reste ut till de olika byarna. Vi talade med läkare och lärare, som lät oss veta mycket om byarna och deras befolkning. Vid Al Wasil, där vi skall etablera en radiostation, blåste det upp en kraftig sandstorm. Sanden piskade, och vägen fylldes mycket snabbt. Vi måste köra med fyrhjulsdrift och tända lyktor för att komma fram. Innan vi skulle åka över till Sanaw, ville vi fylla på bensin. Det fanns emellertid inte i området, så vi fick ta till reserven och hoppas på att kunna bunkra i Sanaw. Vägen, som består av hjulspår i ökensanden, hade försvunnit i stormen. Vi fick åka efter karta och kompass.

Sanaw nådde vi i solnedgången, då stormen hade bedarrat. På kvällen

satt vi på golvet hemma hos Saif och hörde honom berätta om befolkningen i detta område. Hans manliga släktingar satt också omkring honom och lyssnade. Middagen smakade bra.

Dagen därpå besökte vi närliggande byar tillsammans med Saif. Tursamt nog fick vi tag på bensin, varför vi fortsatte ensamma upp till byn Samad. Den låg i en dalgång, ca 40 km norr om Sanaw, vid en torrlagd älv. Vägen genom den långsträckt byn utgjordes av älvfåran, som slingrade sig genom en otrolig grönska. Solen hade svårt att bryta igenom det gröna taket. Vi hälsade på i en stor tältskola. De från Jordanien importerade lärarna tog emot oss och visade oss runt i skolan, där eleverna sjöng för oss och demonstrerade hur duktiga de var i engelska. Bara för några år sedan fanns ingen skola alls i byn.

Forts. sid 5

Aktuella affärer

ute och hemma

I förra T-bladet konstaterade vi på försäljningsavdelningen att 1975 börjat mycket lovande med många avslut redan under de första månaderna. Även om vår optimism att nå ett bra resultat för året kvarstår, har en del fördröjningar hos våra kunder medfört att vi ännu ej lyckats få beställningar som vi hoppats på.

Det är framförallt vår hemmamarknad som inger bekymmer. Televerket har just avslutat en omfattande omorganisation som resulterat i en långt gående decentralisering av verksamheten. Man kan med någon överdrift säga att vi fått 20 små televerk att arbeta med. Vart och ett av dessa 20 s. k. teleområden utgör en resultatenheter med eget resultatansvar. Det är begripligt att man i början är försiktig med utgifterna, bl. a. nyanskaffning av teleutrustningar. Det blir vår uppgift att med direktkontakt övertyga dem om det ekonomiskt riktiga i att hålla deras teleområde med modern utrustning och helst då levererad av LME.

SJ har beslutat sig för att bygga ut sitt teletransmissionsnät med ZAC 120T. Den första sträckan Malmö-Hässleholm har just tagits i trafik. Som ett led i denna utbyggnad har vi fått en beställning av huvudsakligen 120 kanal-system på parkabel till ett värde av 1,8 Mkr.

Norge har en mycket kraftig utbyggnad av sitt PCM-nät. Vi har framför allt bidragit med ledningsutrustningar, och norska televerket har aviserat en beställning om 4 Mkr.

Om vi förflyttar oss till andra sidan Atlanten, kan vi notera att Panama beslutat beställa ett koaxialkabelsystem som inledningssträcka för en radiolänk. Värdet är ca 1 Mkr men intressant, då Panama är en ny marknad för T.

I USA har MCI nu en mycket hög aktivitet på sin installation av radiolänkar och multiplex. Ca 800 nya förbindelser dvs. 1 600 kanaländrar installeras varje månad, och takten ökar. Vi är huvudleverantör av multiplex och har förbättrats för leveranser av 30-50 st. 60-grupper per månad det närmaste halvåret.

I Mexico har vi nyligen genomfört ett symposium, där vi presenterat våra nya koaxialkabelsystem, olika kabeltyper och nya maskinella kabelläggningsmetoder. Mexico är sedan gammalt ett radiolänkland, men inom en ej så avlägsen framtid måste man förmodligen lösa en del trafikproblem med koaxialkabel. Symposiumet, som var talrikt besökt, har uppenbarligen väckt intresse hos kunderna.

Ett symposium har också hållits i Algeriet och Marocko, där vi tillsammans med Nera och SRA presenterade våra produkter på en för oss ny marknad. Symposiumet kan ses som ett led i vår strävan att nå fullständig täckning av det fransktalande Nordafrika.

Som synes har T/F som alltid många järn i elden, och vi ser förhoppningsfullt på utfallet under andra halvåret.

Janne Blohm

Ny grupp för Sales Promotion

Från den 1 april i år har en nybildad arbetsgrupp, T/Ffr, övertagit ansvaret för T-divisionens Sales Promotion-verksamhet.

Tidigare har SP handlagts av flera olika instanser inom T, främst T/Ffu och T/Fr, varför den nya gruppens tillkomst innebär en koncentration av hithörande aktiviteter.

T/Ffr svarar för framtagande av erforderliga säljdokument (exklusive Ufar) och broschyrer samt för underlag till annonser, stillfilmer och eventuella rörliga filmer liksom även för idéutkast och materielanskaffning till utställningar av olika slag. Dessutom ingår redigering och utgivning av Transmission News, T-bladet och T:s Reference List i gruppens uppgift.

En SP-enhet kan inte uppnå goda resultat helt på egen hand, därtill kräves samråd och utbyte av idéer och uppslag men också vederhäftig teknisk information från sakkunnigt håll. T/Ffr är alltså för sin verksamhet i hög grad beroende av stöd och intresserad hjälp från såväl försäljning som konstruktion. Jag vågar tro, att detta stöd - denna hjälp kommer att ges utan knot - i allas vårt intresse.

Till att leda SP-gruppens arbete har utsetts Kurt Ohlson, tidigare T/FrC, och till hans medarbetare Gunvor Fagerström, Margareta Persson och Tage Westin.

Janne Blohm

Reference List

Transmission Equipment
January 1975

LM Ericsson Telephone Company

REFERENCE LIST 1975

är klar. Upplagan är placerad i Sätra, och beställningar av den kan göras hos Rune Eklund, ST/T/Frb. Han hoppas förresten att Reference List blir en eftertraktad vara med rykande åtgång, eftersom det är ganska trångt i hans arkiv. Red.

Hjärtligt välkomna till T-divisionen

hälsar vi följande nya
arbetskamrater.

	<u>Tjst.</u>	<u>Anst.</u>
Jan Englund	T/Krf	8 april
Staffan Fredricsson	T/Kd	1 april
Cecilia Holm	T/Fbs	12 maj
Erling Holm	Tda	1 april
Stefan Klevebäck	T/Krg	1 april
Torbjörn Larsson	T/Kbe	13 mars
Berit Lecomte	T/Fes	14 april
Ingrid Mattsson	T/Fre	1 maj
Ingemar Mellgren	T/Ffe	3 mars
Bengt Widén	Te	1 april

Vårt nästa mål var staden Sur. Vägen dit var som en tvättbräda. Allt höll på att skaka loss i bilarna – dörrar, inredning och motordelar. Dammet var så tätt, att den som körde först ofta fick stanna för att kolla, om den andra var med. Min bil fick en oljeläcka, men vi klarade av den genom att ständigt fylla på mer olja.

Vid solnedgången körde vi upp mot bergen, där vi slog läger. Vi var svettiga, dammiga och omskakade, men när vi väl fått i ordning campingvagnen, tvättat oss, ätit och tagit oss en drink, kände vi oss som människor igen. Runt om oss utbredde sig ett sterilt landskap – ingen växtlighet eller annat liv. Det var rena månlandskapet under den stjärnignistrande, tropiska himlen.

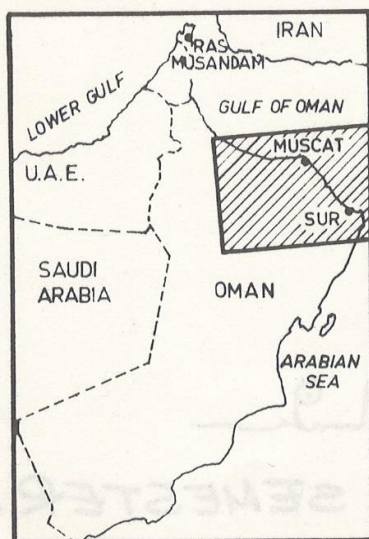
När vi anlände till Sur, var vi eniga om att enda sättet att få containern dit var sjövägen med landstigningsbåt. Sur är en av de större städerna i Oman, men där fanns ingen bensin att tillgå.

Vi fick låna tio gallons från Militärkommendanten i området. Då han fick veta, att vi hade tänkt oss till Bilad Bani, begärde han uppgift om vår resrutt, ifall något skulle hända. Området hade varit mycket oroligt tidigare.

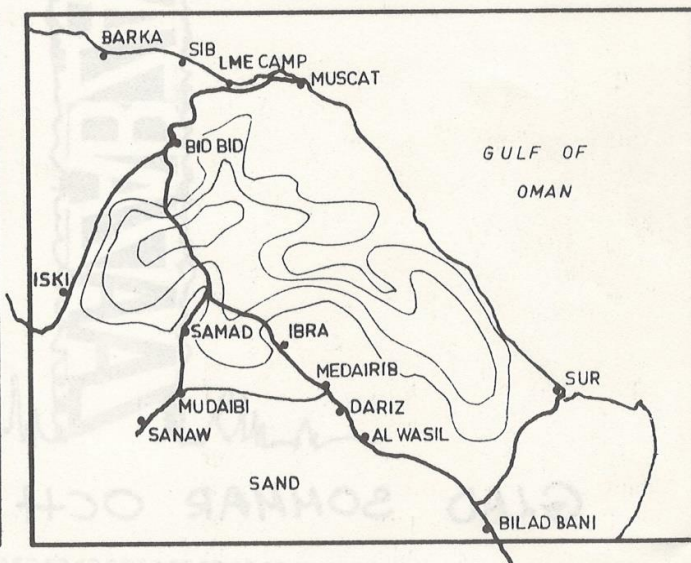
Vi hade turen att träffa en grupp väg-surveyers från England och Kenya, och dessa kunde berätta en hel del om Bilad Bani-området. På kvällen, när vi satt i deras camp och pratade efter en god middag, kom Valin oanmäld med sitt följe på besök. Han var omgiven av en samling veritabla bodyguards, alla med en pistol hängande i rem under armen.

När vi hade tittat på byarna i området, som har ca 25 000 invånare, styrde vi kosan hem till Muscat. Resan gick bra. Vi fick visserligen dra loss två bilar, som satt fast i sanden, fylla på olja samt dra åt skruvar och muttrar, men våra fordon höll, tills vi kom hem efter en mycket intressant resa.

Harald Hillesøy

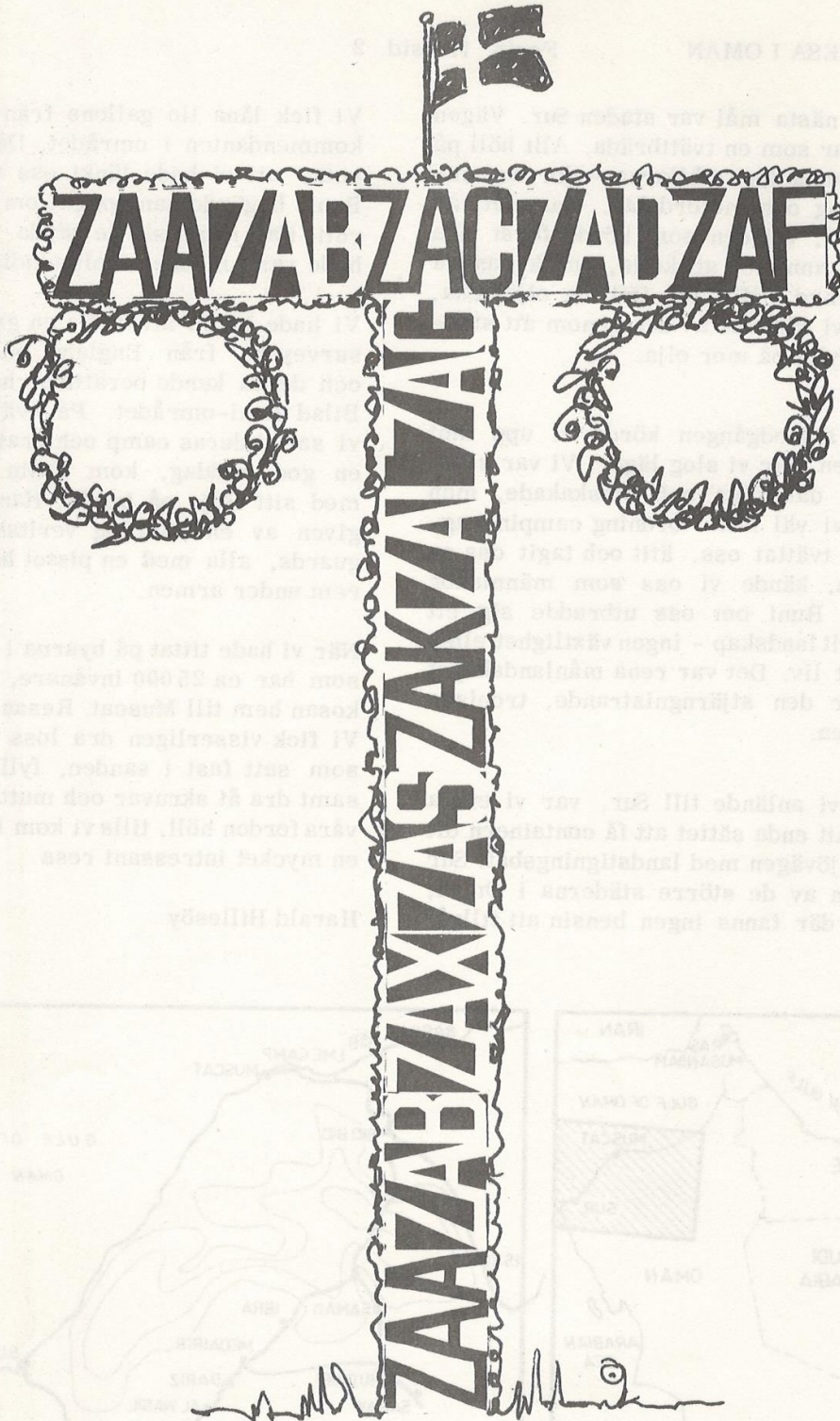

Karta över Oman.

Förstoring av det streckade området på den vänstra kartan.

GLAD SOMMAR OCH SEMESTER!

T-bladet

kommer ut nästa gång omkring månadsskiftet september-oktober. Mångordiga och meningsfyllda manu skript mottages med tacksamhet av

ST/T/Ffr, G. Fagerström